

Sygn. akt II S 145/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jarosław Tyrpa (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Katarzyna Serafin-Tabor

SO Anna Koźlińska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi S. G.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie o zapłatę, sygn. akt VI Nc 212/09/S

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie o sygnaturze akt VI Nc 212/09/S doszło do naruszenia prawa skarżącej S. G. do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;
2. przyznać Skarżącej S. G. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie kwotę 2 000 zł (dwa tysiące) złotych;
3. zalecić Sądowi Rejonowemu podjęcie w terminie 7 dni czynności związanych z wniesionym przez skarżącą sprzeciwem od nakazu zapłaty;
4. w pozostałej części skargę oddalić;
5. zwrócić skarżącej kwotę 200 zł (dwieście) uiszczoną tytułem opłaty od skargi.
6. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie na rzecz skarżącej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Katarzyna Serafin-Tabor SSO Jarosław Tyrpa SSO Anna Koźlińska

UZASADNIENIE

Skarżąca S. G. domagała się stwierdzenia, że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie sygn. akt VI Nc 212/09/S doszło do przewlekłości postępowania, wydania Sądowi Rejonowemu zalecenia, aby w terminie 7 dni wysłał do strony powodowej sprzeciw od nakazu zapłaty. Ponadto skarżąca domagała się przyznania sumy pieniężnej w kwocie 4900 zł, zwrotu uiszczonej opłaty od skargi i zasądzenia kosztów postępowania. Zaistnienie przewlekłości postępowania skarżąca upatruje w tym, że już w dniu 23 kwietnia

2018 roku złożyła wniosek o doręczenie nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, co nastąpiło po 6 miesiącach od złożenia wniosku. Wcześniej, po trzech miesiącach od jego złożenia, nie doręczono powódce odpisu pozwu a jedynie sama nakaz zapłaty. Pomimo, że powódka w dniu 7 listopada 2018 roku złożyła sprzeciw nie został on doręczony stronie powodowej.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa - Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 roku, poz. 1259 ze zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy).

Analiza akt sprawy VI Ns 212/09/S nie pozwala na odparcie zarzutu skarżącej, iż w toku tego postępowania doszło do naruszenia jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. W istocie bowiem skarżąca już w dniu 23 kwietnia 2018 roku złożyła wniosek o doręczenie nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu argumentując, że wydany w sprawie nakaz zapłaty nie został jej prawidłowo doręczony albowiem w dacie jego doręczenia nie mieszkała ona pod adresem doręczenia. Wniosek ten został zrealizowany dopiero w dniu 23 lipca 2018 roku (k. 59) choć tylko częściowo, bowiem skarżącej nie doręczono odpisu pozwu, co nastąpiło zarządzeniem z dnia 25 września 2018 roku. Ponadto pomimo złożenia w dniu 7 listopada 2018 roku przez skarżącą sprzeciwu do chwili obecnej nie zostały podjęte żadne czynności. Jak ukazuje lektura akt przyczyną obu tych okresów bezczynności było dołączenie akt sprawy do akt innego postępowania i ich wyłączenie za pierwszym razem dopiero w dniu 13 czerwca 2018 roku, czyli prawie dwa miesiące od daty złożenia przez skarżącą wniosku, a za drugim w dniu 8 kwietnia 2019 roku pomimo wpłynięcia sprzeciwu w dniu 7 listopada 2018 roku.

Z powyższego wynika, że podjęcie decyzji w przedmiocie nieskuteczności pierwotnego doręczenia nakazu zajęło 3 miesiące oraz że decyzja w przedmiocie skuteczności wniesienia sprzeciwu nie została jeszcze podjęta, choć od daty jego wniesienia minęło ponad 6 miesięcy. Okoliczności tej nie usprawiedliwiają podniesione w odpowiedzi na skargę okoliczności. Zarówno upływ dwóch miesięcy od daty wpływu pisma do daty faktycznego przedstawienia sprawy referentowi jak i ponowne ich dołączenie do tych samych akt (VI Co 58/18/S) na okres pięciu miesięcy i ich nie wyłączenie pomimo wpływu sprzeciwu bez wątplenia obciążają Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie, nawet jeżeli Sędzia prowadzący postępowanie VI Ns 212/09/S nie miał na te czynności żadnego wpływu, a inne podejmowane przez niego czynności nie wpłynęły na stwierdzenie przewlekłości. Celem niniejszego postępowania jest stwierdzenie, czy nie zostało naruszone prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie zaś ustalenie osoby odpowiedzialnej za to naruszenie. Trudno byłoby utrzymywać, że okres braku jakichkolwiek czynności trwający łącznie osiem miesięcy, a wynikający z dołączenia akt sprawy do akt innej sprawy i ich niewyłączenie pomimo

wpływających pism (także ponagląjących), nie prowadzi do przewlekłości postępowania. Taka sytuacja prowadzi bowiem do niczym nieuzasadnionego zahamowania postępowania. Potrzeba dołączenia akt do akt innej sprawy nie może prowadzić do długotrwałego wstrzymania biegu toczącego się postępowania, zwłaszcza, że chodzi o akta spraw rozpoznawanych w jednym wydziale.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd stwierdza, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania.

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 powołanej ustawy uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, a w przypadku skargi na przewlekłość postępowania prowadzonego przez komornika - od komornika, sumę pieniężną w wysokości od 2000 do 20 000 złotych. Wysokość sumy pieniężnej, w granicach wskazanych w zdaniu pierwszym, wynosi nie mniej niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania. Na poczet tej sumy zalicza się kwoty przyznane już skarżącemu tytułem sumy pieniężnej w tej samej sprawie. Żądana przez skarżącego kwota 4900 zł jest wygórowana. W ocenie Sądu Okręgowego za odpowiednią należy uznać kwotę 2000 zł. Uwzględni ona także czas trwania przewlekłości i nieprzyczynienie się skarżącej w żaden sposób do jej powstania. Żądanie przyznania kwoty wyższej nie było uzasadnione.

Sąd Okręgowy w oparciu o art. 12 ust. 3 ustawy zalecił sądowi Rejonowemu podjęcie w terminie 7 dni czynności związanych z wniesionym sprzeciwem. Sąd Okręgowy, rozpoznając skargę na przewlekłość postępowania, nie był uprawniony, jak tego żądała skarżąca, do nakazania Sądowi Rejonowemu doręczenia sprzeciwu stronie pozwanej, bowiem oznaczałoby to konieczność dokonania oceny terminowości wniesienia sprzeciwu i dokonania badania, czy nie zawiera on braków formalnych, co jest wyłączną kompetencją Sądu rozpoznającego sprawę. Za wystarczające Sąd Okręgowy uznał nakazanie Sądowi Rejonowemu podjęcie czynności związanych z wniesionym sprzeciwem.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 17 ust. 3 powołanej ustawy zwrócił skarżącemu kwotę 200 zł, stanowiącej uiszczoną opłatę od skargi.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 14 ust. 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSO Katarzyna Serafin-Tabor SSO Jarosław Tyrpa SSO Anna Koźlińska